

Solna 2023-11-02

Denna skrivelse är riktad till Sveriges regering med samarbetsparti samt till samtliga pågående eller under mandatperioden 2022-2026 startade grundlagsutredningar.

Åtgärder och förslag för att stärka frihet och äganderätt för medborgare och företag genom förbättringar av grundlagen.

Konstitutionella reformer

Här kommer några förslag till grundlagsändringar avsedda att ur vår nuvarande Regeringsform (RF) utmönstra de värsta misstagen ansamlade allt sedan den, likt regalskeppet *Vasa*, sjösattes 1974.

Preludium

En funktionell grundlag i en demokrati ska bland annat tjäna som det yttersta värdet för medborgaren gentemot den politiska makt som för tillfället sitter på våldsmonopolet, vara ett genomtänkt ramverk för politiskt maktutövande inklusive ett system för maktindelning, möjliggöra personligt ansvarsutkrävande av de folkvalda och myndigheternas tjänstemän, slå fast meritokrati och oväld inom staten, samt att den in sin retoriska pregnans ska kunna lysa som fyrbåk i tider av samhälleligt mörker och stora kriser (som med en välskriven grundlag ofta kan undvikas).

12. Återställ det kommunala självbestämmandet

I RF 1 kap. 1 § stadgas det att den svenska folkstyret förverkligas genom "... ett representativt och parlamentariskt statsskick *och* genom kommunal självstyrelse." (Vår kursivering).

I RF 14 kap 3 § har man, (d.v.s. centralistiskt anstrukna politiker), slagit fast att det kommunala självstyret kan inskränkas, men inskränkningen "bör inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har föranlett den". Har man alltså bara preciserat ändamålet så kan vilken inskränkning som helst göras, och det står dessutom endast "bör" i lagtexten, inte "skall".

Den första paragrafen i 1 kap. i RF som citerats ovan är alltså en retorisk kuliss bakom vilken det ohämmade centralstyret döljer sig. Detta är ovärdigt en konstitution som säger sig följa den av EU stadgade subsidiaritetsprincipen, d.v.s. att det om inte behöver beslutas av en högre instans ska beslutas av den lägre. Det är för övrigt detta som menas med begreppet federalism. När man säger att EU blir allt mer federalt, visar det att man inte förstått saken. Det EU alltmer driver mot är en *centralistisk* överhetsstat, där den äkta federalismen får allt mindre plats. Inom nationen Sverige har vi dock ännu möjlighet att se till att beslut tas där kunskapen om de lokala förhållandena är bäst och där personligt ansvar för dessa beslut så enkelt och tydligt som möjligt kan avkrävas. Självklart kan de finnas tillstånd när centralmakten måste kunna gripa in på kommunal nivå men då måste detta snävas in så inga missförstånd eller öppningar för onödig centralism skapas.

Vi föreslår därför att 3 § 14 kap ersätts av en skrivning av följande lydelse och innebörd:

Det kommunala självstyret visavi dess delegerade befogenheter får endast inskränkas vid krig, akut krigsfara eller andra, på goda och för kommunen redovisade grunder misstänkta hot mot rikets och/eller kommunens säkerhet. Syftet med sådana inskränkningar får endast vara att stärka försvarsförmågan, hindra fienden eller en potentiell fiende att utöva terrorverksamhet, vinna mark och/eller inflytande över ett visst lokalt område i riket. Polisen och Försvarsmakten med tillhörande organ har alltid möjlighet att agera i preventivt, brottsbekämpande eller inkapaciterande syfte på varje kommuns område i hela riket.

13. Allemans- och äganderätten samt hemfriden

Allemansrätten är inte en sedvana med lång historia som många tror. I sin nuvarande form är den en skapelse av socialdemokraterna på 1940-talet, (se t.ex. boken *Den grundlagskyddade myten* av Gunnar Wiktorsson). Att få ströva i naturen och att plocka bär och svamp är förstas en ovärderlig sak. Däremot är det inte bra om denna "folkrätt" inkräktar på både äganderätten och hemfriden och slår över i ren funktionsocialism som t.ex. omotiverade påbud om strandskydd och ett minimalt område för privatliv och hemfrid de facto innebär.

I grundlagen har det skrivits in en slags generalklausul gentemot äganderätten: "Alla ska ha tillgång till naturen enligt allemansrätten oberoende av vad som föreskrivits ovan"(2 kap. 15 §). **Denna skrivning bör utgå och ersättas med skrivningen:**

Alla ska ha tillgång till naturen så länge man inte gör skada på allmän eller privat egendom eller inkräktar på fastighetsägarens och i dennes fastighet boendes rätt till hemfrid och ett ostört privatliv. Hemfridsrätten och äganderätten går vid konflikt alltid före människors generella men inte oinskränkta rätt till tillgång till den svenska naturen, det som allmänt kallats allemansrätten. Innan näringsverksamhet på annans mark, bortom skyddad hemfridszon, bedrivs måste alltid först tillstånd inhämtas från markägaren, vilken då har rätt att avslå eller uppställa krav och regler för nyttjandet.

Även hemfridsrätten bör i samband med ovanstående samt i samband med en radikal reformering av strandskyddet definieras och grundlagskyddas. Lagen måste klart ange att fastighetsägaren har exklusiv rätt till ett område på sin fastighet av sådan storlek att rätt till ostört privatliv garanteras. Vidare att fastighetsägaren har rätt att inom detta område på den egna fastigheten ("hemfridszon") vidta de åtgärder som han finner lämpligt såsom att uppföra byggnader, plantera växter, anlägga brygga, fälla träd och röja sly. Hemfridszonen kan markeras med t.ex. stängsel. Om inte så markerad gäller för allmänheten att iaktta att rätten att vistas i naturen på annans mark inte får ske inom syn- och hörhåll från huvudbyggnad. Nedanstående förslag till lagtext kan (som alla lagtextförslag) självklart omarbetas. Det viktiga är att ovanstående beskrivning av de nuvarande missförhållandena kring äganderätt och hemfrid adresseras och åtgärdas.

Vi föreslår följande skrivning i lagtexten:

Hemfridsrätten – rätten till ett ostört privatliv – har företräde framför allemansrätten. Gränsen för den villkorade allemansrätten (se paragraf ovan) – kallad hemfridszonen – går inom egen tomt vid tydligt markerad gräns mot boningshus och om sådan gräns saknas; vid syn och hörhåll från boningshuset. Hemfridszonen kan markeras med t.ex. staket, mur eller stängsel. Som en del av hemfridszonen gäller även till fastigheten tillhörande strandtomt och

eventuell brygga. Inom hemfridzonen har fastighetsägaren rätt att vidta de åtgärder som han finner lämpligt såsom att uppföra mindre bygglovsbefriade byggnader, plantera växter, anlägga brygga, fälla träd och röja sly.

14. Meritokratins återställande

Att endast de för en uppgift eller tjänst bäst meriterade får komma i fråga vid tjänstetillsättningar borde vara en självklarhet för varje stat. Detta har också sedan lång tid motiverats genom skrivningen i RF: ” Vid beslut om statliga anställningar ska avseende fästas endast vid sakliga grunder, såsom förtjänst och skicklighet ” (12 kap. 5 §).

Tyvärr har identitetspolitiska och icke-meritokratiska idéer smugit sig in i RF. Dessa måste förstås rensas ut när de undegräver nämnda paragraf och är ett uttryck för en icke-frihetlig och kollektivistisk syn på människan som är ovärdig en frihetlig och på individens rättigheter och kompetens baserad konstitution. Vi menar förstås 12 § 2 kap:

”Lag eller annan föreskrift får inte innebära att någon missgynnas på grund av sitt kön, **om inte föreskriften utgör ett led i strävanden att åstadkomma jämställdhet** [d.v.s. matematisk likhet vid räkning av könsdelar] mellan män och kvinnor eller avser värnplikt eller motsvarande tjänsteplikt.”

Detta betyder i praktiken att även om en person är lika eller bättre meriterad för en uppgift än någon med ett annat kön så ska denne, enligt regeringsformen, ändå kunna diskrimineras om det motsatta könet anses underrepresenterat.

”Detta innebär de facto att grundlagen tillåter diskriminerande föreskrifter, som syftar till att främja jämställdhet.”¹

Att ha en grundlag som tillåter dirksimering p.g.a. kön torde vara en pinsamhet som inte kräver mer argument för att förkastas. Till yttermera visso saknar grundlagen en definition av det kollektivistiska begreppet ”jämställdhet” även om den enda rimliga tolkningen är den primitiva definition som angivits. (Den frihetliga och individrespekterande termen att använda vavsavi könsrelationerna är förstås *jämlikhet i juridiska förutsättningar med respekt för olika utfall.*)

Vi föreslår därför en ny skrivning av typen:

Lag eller annan föreskrift får inte innebära att någon missgynnas på grund av sitt kön eller medborgarskap om detta inte baseras på specifika krav för att få göra värnplikt eller inneha särskild skyddsklassad ställning inom staten.

15. Ogenomtänkt demokrati

I 1 kap 2 § står:

”Det allmänna [d.v.s. staten] ska verka för att demokratins idéer blir vägledande inom samhällets *alla* områden”. (Vår kursivering.)

Detta är som bäst okunnigt och som sämst ett medvetet sätt att förbereda för ett korporativistisk alt. socialistisk maktövertagande. Hur då?

4, *Jämställdheten och grundlagen* av professor Lotta Westerhäll, <https://svjt.se/svjt/1987/202>

Demokratins grundläggande funktion och motivering är att de som innehar makten över våldsmonopolet ska kunna bytas ut utan inbördeskrig. Detta är den mest centrala och viktiga i demokratins existensberättigande. Därefter kommer möjligheten till öppen och genomlysande debatt kring lagstiftningen baserad på yttrandefrihet och en fungerande tredje statsmakt. Det finns däremot inget som säger att demokratins beslutsformer (majoritetsbeslut via konstanta omröstningar inom eller utom beslutande församlingar) är den enda rimliga och eftersträvansvärda organisationsformen i ett fritt samhälle. Det så viktiga näringslivet använder sig sällan av dessa beslutsformer. Där finns en tydlig hierarki bestående av ägandets prioritet (de som står risken via sina investeringar i tid och pengar).

Det finns stiftelser och föreningar ned till familjer som fattar beslut på en mängd olika sätt. Att säga att: ”Det allmänna [d.v.s. staten] ska verka för att demokratins idéer blir vägledande *inom samhällets alla områden*” [vår kursiv] är därför som bäst okunnigt och som sämst ett medvetet sätt att förbereda ett politiskt maktövertagande av produktionsmedlen och/eller en tvångsmässig utfasning av alternativa organisationsformer i det civila samhället. Det skulle utifrån detta kunna låta så här: ”Med stöd av grundlagen anser vi att ett politiskt övertagande av det och det företaget/organisationen är rätt och riktigt – i avsikt att förnya dess organisationsform – eftersom det är i linje med demokratins idéer, som *enligt grundlagen* ska vara vägledande inom samhällets alla områden.”

Vi anser därför att skrivningen i 1 kap 2 § enligt ovan bör utmönstras från en kommande genomtänkt och välskriven grundlagstext.

16. Den paternalistiska statens penetrering av det privata bör upphöra

I 1 kap. 2 § andra stycket kan vi läsa (vår fetning av text):

“Den enskildes **personliga, ekonomiska och kulturella välfärd ska vara grundläggande mål för den offentliga verksamheten**. Särskilt ska det allmänna trygga rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet och för goda förutsättningar för hälsa.”

Det är förstås helt rimligt att staten ska sträva efter att genom inre rättstrygghet och skydd mot yttre hot samt goda incitament för näringsverksamhet ge alla människor i riket förutsättningar att följa sina drömmar och utveckla sin potential. Att däremot statens mål skulle var den enskildes “personliga välfärd”, vilken han eller hon endas själva kan definiera, är både orimligt och ovärdigt; ska staten alltså förbruka och portionera ut pengar/resurser för att medborgaren ska kunna uppnå ”personlig välfärd” i vilken rimligen dennes personliga och kulturell utveckling måste ingå? Vad skiljer detta från ett totalitärt samhälle som vill styra individens liv in i mista detalj? Och ska staten verkligen “trygga rätten till arbete, bostad och utbildning”. Finns det något samhälle någonstans där det *inte* finns en rätt att bo någonstans eller en rätt att arbeta förutsatt hederlighet. Detta ska då skiljas från *garanterandet* av arbete och bostad, vilket förstås ingen stat kan göra, givet att man inte har en totalitär kontroll av bostads- och arbetsmarknaden och knappst ens då. ”God förutsättningar för hälsa”. Ja, ok om staten via lagar och regler kan stävja miljöförtöring så är väl detta adekvat men skrivningen indikerar ändå styrning av människors livsval. Det är inte statens roll under en frihetlig konstitution.

Vi föreslår därför en ny skrivning av 1 kap. 2 § andra stycket:

Statens grundläggande mål för den offentliga verksamheten ska vara att skapa rättstrygghet på gator och torg, skydda medborgaren mot yttre transnationella hot, beivra be-
drägerier, verka för nationell sammanhållning under det svenska språket, hedra och värna den fria avtalsrätten samt de grundläggande mänskliga rättigheternas som yttradefrihet och

äganderätten. Därutöver ska det offentliga, genom lagar och förordningar, inte minst inom skatteområdet, skapa goda incitament för att medborgaren att själv följa sina drömmar och då få behålla merparten av den belöning som dennes hederliga strävan och flit medför.

17. Multikulturalismen mönstras ut till förmån för E Pluribus Unum

Multikulturalismens kärna kan sammanfattas med att alla kulturer har "lika värde". Den svenska kan inte anses ha företräde. Inte ens i Sverige. Kulturer som lider under ett klan- och hederstänkande som vi lämnade bakom oss för många århundraden sedan ska därmed inte bara beredas plast i vårt samhälle på samma nivå som den svenska, de ska också i sin separatism *aktivt understödjas* med sådant som statsbidrag till icke-svenska kulturföreningar och skattefinansierad hemspråksundervisning, där svenskan klassas som ett "andraspråk" – i Sverige. Denna splittringspolitik, på tvärs med tanken om nationell sammanhållning inom en pluralism av kulturell olikhet, sammanfattat i devisen "E pluribus unum"/"av många en".

John Stuart Mill skrev i boken *Representativ Democracy*:

"...ett folk som består av olika nationaliteter och olika språk, utan en delad gemensam ansvarskänsla för det övergripande nationella, inte kan skapa den allmänna medborgerliga opinion och uppleva de delade gemensamma aktuella och historiska erfarenheter som krävs för att den representativa demokratin ska kunna fungera och i längden fortleva."

Multikulturalismen är i RF stadfäst genom formuleringen i 1kap. 2 §:

"...etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska *främjas*." (Vår kursivering.)

Detta innebär de facto att *riksdagen har byggt in en etnisk och kulturell splittring i själva grundlagen*. Självklart ska olika kulturyttringar och språkliga variationer få finnas, men de får då som alla lokala och regionala dialekter och språkliga egenheter utvecklas av egen kraft och på eget initiativ i en civil spontan ordning. Det finns ingen friheltig och nationellt sammahållande princip som säger att staten ska "främja" vissa representanter för kulturell, språklig och etnisk separatism. Det är att bygga in splittring och konflikt i själva konstitutionen och dessutom öppna för att fler än de grupper som nu definieras som privilegierade minoritetsgrupper kommer att kräva samma privilegier – tills Babels hus är ett faktum – och J S Mills farhågor besannats.

Detta är således allvarlig materia och en ändring av nämnda paragraf bör ha ett mycket högt prioriteringsvärde. Vi föreslår därför följande skrivning för 1 kap. 2 §:

Under det paraply av nationell sammanhållning under ett gemensamt svensk språk, som det är en av statens huvudsakliga uppgifter att skapa, har varje kulturell och språklig särart rätt utveckla och bevara sina sedvänjor efter eget kön, behov och vilja så länge dessa inte strider mot svensk lag, principen om jämlikhet och likhet inför lagen, bedriver brottslig verksamhetsamt samt accepterar den sekulära staten och dess lag- och våldsmopol.

18. Nullifiera proposition 1975:26

Den proposition som startade hela den multikulturalistiska statsideologi (**prop. 1975:26**) bör i och med ovanstående nullifieras d.v.s. en proposition av motsatt betydelse (se punkt 15) bör skapas och beslutas om. Notera att den relativiserande multikulturalismen även strider mot FN:s flyktingkonven-

tions artikel 34 som föreskriver ”naturalisation” d.v.s. assimilering av människor med flyktingstatus.

19. Staten och det civila samhället

Det civila samhället är per definition skilt från staten. Det är därför en självmotsägelse att staten ska styra och stötta det civila samhället med skattefinansierade bidrag. Det innebär nämligen dels att man riskerar att konservera gamla föreningar och organisationer som annars skulle ha försvunnit när deras uppdrag slutförts och passionen för deras bildande försvunnit, dels att vissa organisationer erhåller stöd för att de driver frågor och ideologier som sammanfaller med den för tillfället sittande regeringens, d.v.s. samhället politiseras via det civila samhället och detta med hjälp av icke tillfrågade skattebetalare. Detta är ett både ologiskt, destruktivt och etiskt förkastligt system. I grundlagen måste det därför införas skrivningar som stadgar att det civila samhället ska fredas från politisk styrning och påverkan. Det civila samhällets nödvändiga blomstring ska i huvudsak ske genom att goda och neutrala incitament för dess utveckling skapas (t.ex. skattefrihet vid sponsring från näringslivet). Även detta kan slås fast i ett grundlagsdokument. **Vi föreslår följande skrivning:**

Det civila samhällets olika föreningar, stiftelser och sammanslutning är per definition en angelägenhet för det civila samhället och ska därför inte styras eller belönas med bidrag från det offentliga utan endast ges goda incitament att verka, blomsta och dö bort i enlighet med dess medlemmars passion och vilja att bidra till respektive sammanslutnings syfte.

20. Medborgarskapet

Att antalet år för naturalisation och god vandel i enlighet med Tidöavtalet kommer att förlängas till minst 8 år tar vi för givet och argumenterar därför inte i här denna sak. Däremot är det av stor vikt ur nationell säkerhetssynpunkt och för att få rätt ledarskap i viktiga positioner, att **kravet på det svenska medborgarskapet stärks vad gäller viktiga positioner i staten och inom den offentliga sektorn.** Vi föreslår därför en återgång till det som gällde innan grundlagsutredningens förslag 2004 (SOU 2008:125) d.v.s. att man måste varit svensk medborgare i minst 10 år för att kunna bli statsråd, statsminister och/eller inneha ledande positioner inom myndigheter och kommunala församlingar.

En med detta sammanhörande fråga rör dubbelt medborgarskap. Dubbla lojaliteter genom en stark anknytning till främmande makt är en stor och uppenbar risk för ett land. **Vi föreslår därför att en utredning tillsätts som ska ha som mål att avskaffa rätten att bli svenska medborgare om man inte samtidigt avsäger sig sitt tidigare medborgarskap. Som ett minimum föreslår vi att dubbla medborgarskap förbjuds inom varje chefs- och säkerhetsklassad position inom Försvaret, alla säkerhetsjänster, Polisen, och räddningstjänsten.** Likaså ska dubbelt medborgarskap diskvalificera varje kandidat som söker till riksdagen från det att lagen går igenom. Sveriges riksdag ska bestå av svenska medborgare, allt annat är orimligt ur varje tänkbar medborgerlig och säkerhetsmässig synvinkel.

21. En andra kammare – maktindelning

Sveriges konstitution är extrem centralistisk. Den geniala idé om maktindelning som först fick sitt pregnanta uttryck i Charles-Louis de Secondat Montesquieu skrifter som föreskriver maktindelning i staten med motivet att dels undvika despoti från en (1) enda maktnivå och dels göra lagstiftningsprocessen trögare och mer genomtröskad så att förhastad och undermålig av tillfälliga opinionsstormar fram-piskad lagstiftning bättre kan undvikas. **Regeringen bör därför tillsätta en utredning om att införa**

en andra kammare och därmed återföra Sverige till de mest civiliserade ländernas skara. Denna kammare bör likt den amerikanska senaten ha en geografisk representation så att alla landsändar blir företrädare. Den ska också ha en högre åldersgräns, vi föreslår 35 år så att en vis livserfarenhet garanteras. Vi föreslår att denna kammare kallas *Landsrådet*. Ledamöterna till denna väljs genom personval i enmansvalkretsar där varje landskap är en valkrets. En utförlig beskrivning kring hur ett sådant Landsråd kan se ut och tillskapas finns i boken "Omstart Sverige" av Leif V Erixell.

OBS! Plats finns redan förberedd i riksdagshuset genom den gamla andra kammaren. Den bara väntar på att fylla sin ädla maktodelningsfunktion igen!

22. Författningsdomstol samt folkomröstning för en reformerad grundlag

I samband med den föreslagna utredningen om en andra kammare bör också ingå att föreslå en författningsdomstol som ska kontrollera att politikerna håller sig till den konstitution under vilken man ovillkorligen lyder och vars yttersta grund är det svenska folkets godkännande genom en folkomröstning, vilken för att den nya reformerade grundlagen ska gälla först måste anstaltas och vara separat från en vanligt val, så att fokus helt kan riktas på denna för demokratins fortbestånd ytterst viktiga materia.

23. Valsystemet

Valsystemet styrs visserligen av riksdagsordningen och vallagen, men dessa kan och bör ses som en del av konstitutionen och adresseras i samband med en konstitutionell reform.

Det går inte att bortse från personliga kvalifikationer vid val av folkets representanter. Som sådan kvalifikationer nödvändiga för ett gott ledarskap kan nämnas en viss ålder och livserfarenhet, god utbildning och eller god erfarenhet och framgång av arbete i näringsliv och det civila samhället. Personen snarare än "ideologin" är således avgörande för ett optimalt beslutsfattande i folkets namn. Av detta följer att personval, där kandidaten kan nagelfaras och bedömas av väljarna är mer både demokratiskt och optimalt för att befolka en folkvald församling än att en lista med mestadels anonyma kandidater presenteras där väljare tvingas välja i stort sett "blint" på parti. **Personvalssystemet bör därför kraftigt byggas ut. Vi föreslår att detta görs efter finsk modell.**

Tacksam för återkoppling enligt ovan.

Vänligen

Medborgarrättsrörelsen i Sverige (MRRS) genom



Leif V Erixell
ordf. i MRRS